

A MULTILATERÁLIS ADÓEGYEZMÉNY ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS MÁLTA KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL SZÓLÓ BUDAPESTEN, 1991. AUGUSZTUS 6. NAPJÁN ALÁÍRT EGYEZMÉNY EGYBESZERKESZTETT SZÖVEGE

Általános nyilatkozat az Egybeszerkesztett szöveget tartalmazó dokumentumhoz

Ezen dokumentum tartalmazza a Magyar Köztársaság és Málta között a kettős adóztatás elkerüléséről szóló Budapesten, 1991. augusztus 6. napján aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) alkalmazásához a Magyarország és Málta által 2017. június 7-én aláírt, az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás megelőzése érdekében hozott, adóegyezményekhez kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról szóló Multilaterális Egyezmény (a továbbiakban: MLI) alkalmazására vonatkozó egybeszerkesztett szöveget

A jelen dokumentum a Magyarország által a letéteményeshez 2021. március 25-én benyújtott MLI álláspont és a Málta által a letéteményeshez 2018. december 18-án benyújtott MLI álláspont alapján készült. Ezen álláspontok az MLI-ban meghatározottak szerint módosíthatóak. Bármely MLI állásponttal kapcsolatos módosítás hatással lehet az MLI-nak az Egyezményre gyakorolt hatására.

Az Egyezmény és az MLI hiteles jogi szövege elsőbbséget élvez ezen egybeszerkesztett szöveggel szemben, és azok továbbra is alkalmazandóak.

Az MLI azon rendelkezései, amelyek az Egyezmény rendelkezéseivel együtt alkalmazandóak szövegdobozban lettek elhelyezve az Egyezmény megfelelő rendelkezései mellett. Az MLI rendelkezéseit tartalmazó szövegdobozok az OECD Modellegyezmény rendelkezéseinek megfelelően kerültek beillesztésre.

Az MLI rendelkezéseinek szövege az Egyezmény terminológiájának megfelelően módosításra kerültek annak érdekében, hogy azok összhangba kerüljenek egymással, (mint „Érintett Adómegállapodás” és „Egyezmény”, „Szerződő Joghatóságok” és „Szerződő Államok”) megkönnyítve az MLI rendelkezéseinek értelmezését. A terminológiai változtatásoknak célja a dokumentum olvashatóságának javítása, annak nem célja a lényegi rendelkezések módosítása. Hasonlóképpen módosításra kerültek egyes MLI rendelkezések, amelyek az Egyezmény már meglévő rendelkezéseit érintik. Ezen rendelkezések az olvashatóság megkönnyítése érdekében az Egyezményben már alkalmazott jogi nyelvhasználathoz igazodnak.

Az Egyezményre vagy az Egyezmény rendelkezéseire történő hivatkozásokat minden esetben az MLI rendelkezéseivel módosított Egyezményre való hivatkozásnak kell tekinteni, amennyiben az MLI e rendelkezései már hatályba léptek.

Hivatkozások

A két ország letéteményeshez benyújtott MLI álláspontja megtalálható a letéteményes (OECD) honlapján (<http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>). A két állam álláspontját a ratifikációt követően nyújtotta be a letéteményeshez, melyre Magyarország részéről 2021. március 25. napján került sor, míg Málta részéről 2018. december 18. napján került sor.

Az MLI-rendelkezések hatályba lépése

Az MLI az Egyezményre alkalmazandó rendelkezései nem az Egyezmény eredeti rendelkezéseivel azonos időpontban lépnek hatályba. Az egyes MLI rendelkezések hatálybalépésének időpontja eltérő lehet attól függően, hogy az milyen adónemet érint (források vagy más kivetett adók), illetve attól, hogy Magyarország és Málta hogyan rendelkezett arról MLI álláspontjában.

A ratifikációs okmány letétbe helyezésének, elfogadásának vagy jóváhagyásának időpontja: Magyarország esetében 2021. március 25. napja, Málta esetében pedig 2018. december 18. napja.

Az MLI hatálybalépésének dátuma Magyarország esetében 2021. július 1. napja, a Málta esetében pedig 2019. április 1. napja.

Ez a dokumentum konkrét információkat tartalmaz arról, hogy az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében mely időpontban, illetve időpontot követően válnak alkalmazhatóvá.

Eltérő rendelkezés hiányában az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében a következő időpontoktól válnak alkalmazhatóvá:

- i. a külföldi illetőségű személyeknek kifizetett vagy jóváírt összegekre vonatkozóan levont források tekintetében, amennyiben az ilyen adók kivetését előidéző esemény 2022. január első napján vagy azt követően következik be;
- ii. minden egyéb kivetett adó tekintetében, azon adózási időszakra, amely 2022. január első napján vagy azt követően következik be.

Az MLI 36. cikkének 1. bekezdésével összhangban az MLI VI. részének (Választottbíróági Eljárás) rendelkezései az Egyezmény tekintetében hatályossá válnak:

- i. a Szerződő Joghatóság illetékes hatósága számára előterjesztett ügyekre vonatkozóan (a 19. cikk [Kötelező Erejű Választottbíróági Eljárás] 1. bekezdés a) albekezdésében leírt módon) 2021. július első napján vagy azt követően; és

Az MLI 36. cikkének 2. bekezdésével összhangban az MLI VI. része (Választottbíróági Eljárás) kizárólag annyiban alkalmazandó egy Szerződő Állam illetékes hatóságához 2021. július első napját megelőzően előterjesztett ügy esetében, amennyiben mindkét Szerződő Államok illetékes hatóságai megállapodnak az adott ügyre vonatkozó alkalmazásban.

EGYEZMÉNY A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS MÁLTA KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL

A Magyar Köztársaság Kormánya
és Málta Kormánya

[HELYETTESÍTVE az MLI 6. cikk 1 bekezdése által] [Attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelemadók területén,]

Az alábbi, az MLI 6. cikk 1. és 3. bekezdése helyettesíti az Egyezménynek a kettős adóztatás elkerülésének szándékára utaló preambulumszövegét:

ARTICLE 6 OF THE MLI – PURPOSE OF A COVERED TAX AGREEMENT

Attól az óhajtól vezéreltetve, hogy továbbfejlesszék gazdasági kapcsolataikat és erősítsék együttműködésüket az adózás terén,

Arra törekedve, hogy egyezményt kössenek a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről anélkül, hogy lehetőséget teremtenek az adókijátszáson, illetve adóelkerülésen keresztül adómentességre, illetve csökkentett mértékű adózásra (ideértve azokat az adóegyezmények kedvezményeivel visszaélésre hivatott konstrukciókat, amelyek célja, hogy harmadik államokban belföldi illetőségű személyek közvetlen részesüljenek a jelen egyezmény nyújtotta kedvezményekből),

megállapodtak a következőkben:

I. Fejezet

Az Egyezmény hatálya

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. Cikk

Az Egyezmény alá eső adók

(1) Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, a következők:

a) Magyarországon:

(i) a személyi jövedelemadó, és

(ii) a nyereségadók

(a továbbiakban: magyar adó).

b) Máltán:

a jövedelemadó (a továbbiakban: máltai adó).

(2) Az Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy lényegében hasonló jellegű adókra is, amelyeket az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett bevezetnek. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

(3) Tekintet nélkül e Cikk egyéb rendelkezéseire, az Egyezmény nem alkalmazandó a Jövedelemadó Törvény 31. szakasza (11) alszakasza szerinti mértékben Máltán fizetett vagy fizetendő adóra (123. Fejezet).

II. Fejezet

Meghatározások

3. Cikk

Általános meghatározások

(1) Az Egyezmény értelmében, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) A „Magyarország” kifejezés, földrajzi értelemben, a Magyar Köztársaság területét jelenti; és

b) a „Málta” kifejezés, földrajzi értelemben, Málta szigetét, Gozo szigetét és a máltai szigetsoport más szigeteit jelenti, beleértve azok part menti vizeit, és a Málta parti tengerén kívül eső bármely területet jelenti, amelyet a nemzetközi joggal összhangban, a kontinentális talapzatra vonatkozó máltai törvény szerint olyan területnek minősítettek vagy minősíthetnek a jövőben, amelyen a tengerfenék és az altalaj és azok természeti kincsei tekintetében Málta jogai gyakorolhatók;

c) „az egyik Szerződő Állam” és „a másik Szerződő Állam” kifejezések Magyarországot vagy Máltát jelentik, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;

d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;

e) a „társaság” kifejezés jelenti a jogi személyeket vagy azokat a jogalanyokat, amelyeket az adóztatás szempontjából jogi személynek tekintenek;

f) „az egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelent;

g) az „állampolgárok” kifejezés jelenti mindazokat a természetes személyeket, akik az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkeznek, és mindazokat a jogi személyeket, személyi társaságokat, társulásokat és más jogalanyokat, amelyeknek ez a jogi helyzete az egyik Szerződő Államban érvényben levő jogszabályokból származik;

h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés jelent minden olyan szállítást, amelyet az egyik Szerződő Állam vállalkozása által üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű bonyolít le, kivéve, ha a hajót, légi járművet vagy közúti szállító járművet csak a másik Szerződő Államban levő helyek között üzemeltetik;

i) az „illetékes hatóság” kifejezés jelenti:

(i) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét,

(ii) Málta esetében a pénzügyekért felelős minisztert vagy meghatalmazott képviselőjét.

(2) Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, másként meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az Államnak azokra az adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Illetőséggel bíró személy

(1) Az Egyezmény értelmében az „egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek az Államnak a jogszabályai szerint ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, az üzletvezetés helye vagy más hasonló ismerv alapján adóköteles. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azt a személyt, aki ebben az Államban csak az ebben az Államban levő forrásokból származó jövedelem alapján adóköteles.

(2) Amennyiben egy természetes személy az (1) bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, helyzete a következők szerint határozandó meg:

a) ez a személy csak abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; ha mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy csak abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Államban van, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy csak abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben a személynek mindkét Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, csak abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára;

d) amennyiben a személy mindkét Államnak, vagy egyiknek sem állampolgára, a Szerződő Felek illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

(3) Amennyiben az (1) bekezdés rendelkezései szerint egy személy, más mint egy természetes személy, mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy csak abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

(1) Az Egyezmény értelmében a „telephely” kifejezés állandó üzleti székhelyet jelent, amellyel a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

(2) A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét;

b) a fiókot;

c) az irodát;

d) a gyártelepet;

e) a műhelyt;

f) a bányát, az olaj- vagy földgázkutat, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet;

g) az építési területet, szerelési vagy berendezési munkálatokat, vagy az ezekkel kapcsolatos felügyeleti tevékenységet, ha az ilyen terület, munkálatok vagy tevékenység kilenc (9) hónapnál hosszabb ideig tartanak.

(3) Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, a „telephely” kifejezés nem foglalja magában:

a) az olyan berendezéseket, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy leszállítására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készleteit, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készleteit, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az olyan állandó üzleti helyet, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak, vagy információkat szerezzenek;

e) az olyan állandó üzleti helyet, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármely más, előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az olyan állandó üzleti helyet, amelyet kizárólag az a)-e) pontokban említett tevékenységek valamely kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az üzleti helynek ebből a kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

(4) Az egyik Szerződő Állam vállalkozása úgy tekintendő, hogy telephellyel bír a másik Szerződő Államban, ha

a) ebben a másik Államban kilenc (9) hónapnál hosszabb ideig a vállalkozás jelentős berendezést használ, vagy jelentős berendezést használnak a vállalkozás nevében vagy a vállalkozással kötött szerződés alapján; és

b) a vállalkozás felügyeleti tevékenységet folytat ebben az Államban az a) pontban említett berendezés használatával kapcsolatban.

(5) Tekintet nélkül az (1) és (2) bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a (6) bekezdés rendelkezései nyerne alkalmazást - egy vállalkozás érdekében tevékenykedik, és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a (3) bekezdésben említettekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtik ki, ennek a bekezdésnek a rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

(6) Az egyik Szerződő Állam vállalkozását nem lehet úgy tekinteni, mintha annak telephelye lenne a másik Szerződő Államban csupán azért, mert tevékenységét ebben a másik Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, ha ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el. Ha azonban az ilyen képviselő teljesen vagy csaknem teljesen ennek a vállalkozásnak az érdekében tevékenykedik, nem tekintendő független képviselőnek, ha a képviselő és a vállalkozás közötti ügyletek nem egymástól független felekre szabott feltételek mellett jöttek létre.

(7) Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot ural, vagy azt egy olyan társaság uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejt ki tevékenységét, önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

III. Fejezet

A jövedelem megadóztatása

6. Cikk

Ingatlan vagyontól származó jövedelem

(1) Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyontól, beleértve a mező- és erdőgazdasági üzemek jövedelmét, élvez, ebben a másik Államban adózatható.

(2) Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, mint amit annak a Szerződő Államnak a jogszabályai meghatároznak, amelyikben a szóban forgó vagyon van. Ez a kifejezés mindenképpen magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékait, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre az ingatlan

vagyonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyernek alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát és az ásványlelőhelyek, források és más természeti kincsek kiaknázásának jogáért járó, változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogokat; tengeri hajók, hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbe adásából, vagy használatának minden más formájából származó jövedelemre.

(4) Az (1) és (3) bekezdések rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából és a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

(1) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely révén fejti ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejti ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

(2) A (3) bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely révén fejti ki, ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetne el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett, mint önálló vállalkozás fejtene ki, és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye, vagy más vállalkozásokkal lebonyolított forgalmában teljesen független lenne.

(3) A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a vállalkozásnak azok a költségei, amelyek a telephely működésével kapcsolatban merültek fel (beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket) és amelyek levonásra kerülnének, ha a telephely önálló jogalany lenne, amely ezeket a költségeket kifizette, tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely van, vagy máshol.

(4) Ha az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás egész nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a (2) bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg. Az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e Cikkben foglalt elvekkkel.

(5) Ez a Cikk nem érinti az egyik Szerződő Állam valamely személy adókötelezettségének megállapítására vonatkozó törvényeinek alkalmazását, beleértve az ilyen kötelezettségnek az ezen Állam illetékes hatósága által önkényes megítélés vagy becslés alapján történő megállapítását, olyan esetekben, amikor az ezen Állam illetékes hatósága részére rendelkezésre álló információból nem lehetséges vagy nem célszerű a telephelynek betudható nyereség megállapítása, feltéve, hogy ezt a törvényt, amennyire ezt az illetékes hatóság rendelkezésére álló információ lehetővé teszi, e Cikk elveivel összhangban alkalmazzák.

(6) A telephelynek nem tudható be nyereség javaknak vagy áruknak ezen telephely által a vállalkozás részére történő pusztán megvásárlása miatt.

(7) Az előző bekezdések céljaira, a telephelynek betudandó nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak alapos és elégséges ok nincs az ellenkezőjére.

(8) E Cikk rendelkezései nem érintik az egyik Szerződő Állam olyan törvényének rendelkezéseit, amely a biztosításból származó nyereségek adóztatására vonatkozik.

(9) Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más Cikkei külön foglalkoznak, azon Cikk rendelkezéseit e Cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Nemzetközi szállítás

(1) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának az a nyeresége, amely hajóknak, légi járműveknek vagy közúti szállító járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származik, csak ebben az Államban adóztatható.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzletben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

(1) Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és ezekben az esetekben a két vállalkozás egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, e feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

(2) E Cikk nem érinti az egyik Szerződő Állam bármely olyan törvényeinek alkalmazását, amely az ilyen kötelezettségnek az ezen Állam illetékes hatósága által önkényes megítélés vagy becslés alapján történő megállapítására vonatkozik, olyan esetekben, amikor az ezen Állam illetékes hatósága részére rendelkezésre álló információból nem lehetséges vagy nem célszerű a vállalkozásnak betudható jövedelem megállapítása, feltéve, hogy ezt a törvényt, amennyire ezt az illetékes hatóság rendelkezésére álló információ lehetővé teszi, e Cikk elveivel összhangban alkalmazzák.

(3) Amennyiben az egyik Szerződő Állam valamely vállalkozásának nyereségéhez hozzászámítja és megfelelően megadóztatja azt a nyereséget, amely után a másik Szerződő Állam vállalkozását ebben a másik Államban megadóztatták, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az először említett Állam vállalkozása elért volna, ha a két vállalkozás között létrejött feltételek olyanok lennének, amelyek létrejöhettek volna független vállalkozások között, úgy ennek a másik Államnak megfelelően ki kell igazítania az ilyen nyereségre ott kivetett adót. E kiigazítás megállapításánál figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és az Államok illetékes hatóságainak, szükség esetén, tanácskozni kell egymással.

10. Cikk

Osztalék

(1) Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, ebben a másik Államban adózhatató.

(2) Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de:

a) ha az osztalékot egy Magyarországon illetőséggel bíró társaság fizeti egy Máltán illetőséggel bíró személynek, aki az osztalék hasznhúzója, az így megállapított magyar adó nem haladhatja meg:

(i) az osztalék bruttó összegének 5 százalékát, ha a hasznhúzó olyan társaság, amelynek az osztalékot fizető társaság tőkéjének legalább 25 százaléka közvetlen tulajdonában van,

(ii) az osztalék bruttó összegének 15 százalékát minden egyéb esetben;

b) ha az osztalékot egy Máltán illetőséggel bíró társaság fizeti egy Magyarországon illetőséggel bíró személynek, aki az osztalék hasznhúzója, az osztalék bruttó összegére megállapított máltai adó nem haladhatja meg azt az adót, amelyet az után a nyereség után állapítanak meg, amelyből az osztalékot fizetik.

Ez a bekezdés nem érinti a társaság adózását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

(3) Az e Cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből, „élvezeti” részvényekből vagy „élvezeti” jogokból, bányarészvényekből, alapítói részvényekből, vagy más, nyereségrészesedést biztosító jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak a joga szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

(4) Az (1) és (2) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, egy ott levő telephely révén tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

(5) Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ebben a másik Államban levő telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem veheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adó alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

(1) A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Mindazonáltal ez a kamat abban a Szerződő Államban is, amelyből származik, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett a kamat haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének tíz (10) százalékát.

(3) Tekintet nélkül a (2) bekezdés rendelkezéseire:

a) a Máltáról származó kamat, amelyet Magyarország Kormányának fizetnek, ideértve Magyarország helyi hatóságait, a Központi Bankot vagy a Magyar Kormány által ellenőrzés alatt tartott bármely pénzügyi intézményt, vagy az a kamat, amelyet a Magyar Kormány által garantált kölcsönök után fizetnek, mentes az adó alól Máltán;

b) a Magyarországról származó kamat, amelyet a Máltai Kormány, a Máltai Központi Banknak vagy a Máltai Fejlesztési Társaságnak fizetnek, mentes a magyar adó alól.

(4) Az e Cikkben használt „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár biztosítva van jelzáloggal, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségében való részesedésre, akár nem, különösen pedig állampapírokból és kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet jelent, beleértve az ilyen állampapírokkal, kötvényekkel vagy adósságlevelekkel kapcsolatos prémiumot és jutalmat.

(5) Az (1) és (2) bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

(6) A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kamatot fizető maga ez az Állam, annak politikai egysége, vagy helyi hatósága, vagy egy, ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a kamatot fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy sem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a követelés, amely után a kamatot fizetik, felmerült, és ezt a kamatot ez a telephely vagy állandó bázis viseli, úgy az ilyen kamat abból az Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy az állandó bázis van.

(7) Ha a kamatot fizető személy és a kamat haszonhúzója vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn, és emiatt a kamat összege azon követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat haszonhúzója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodtak volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint, és az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. Cikk

Licencdíj

(1) A licencdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztható.

(2) Mindazonáltal az ilyen licencdíj abban a Szerződő Államban is, amelyikben keletkezik, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett a licencdíj hasznahúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a licencdíj bruttó összegének tíz (10) százalékát.

(3) Az e Cikkben használt „licencdíj” kifejezés olyan, időszakonként ismétlődő vagy nem ismétlődő és bármilyen módon meghatározott vagy számított fizetéseket vagy hiteleket jelent, amelyeket az alábbiak ellenértékéként folyósítanak:

a) szerzői jogok, szabadalmak, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy eljárások, védjegyek, vagy más hasonló tulajdon vagy jog használata vagy használati joga;

b) ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használata vagy használati joga;

c) tudományos, műszaki, ipari vagy kereskedelmi ismeretek vagy információk szolgáltatása;

d) kiegészítő vagy járulékos segítségnyújtás a célból, hogy a b) pontban említett minden ilyen vagyon vagy jog, vagy a c) pontban említett minden ilyen ismeret vagy információ felhasználását vagy élvezetét lehetővé tegyék;

e) az alábbiak használata vagy használati joga:

(i) mozgóképfilmek,

(ii) televíziós közvetítésre szolgáló filmek vagy videoszalagok, vagy

(iii) rádióközvetítésre szolgáló hangszalagok; vagy

f) az ebben a bekezdésben felsorolt vagyoni érték vagy jogok használatától vagy átadásától való teljes vagy részleges tartózkodás.

(4) Az (1) és (2) bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a licencdíj egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró hasznahúzója a másik Szerződő Államban, amelyből a licencdíj származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a licencdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

(5) A licencdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha azt maga az Állam, egy politikai egysége, vagy helyi hatósága, vagy az ebben az Államban illetőséggel bíró személy fizeti. Ha azonban a licencdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban, vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a licencdíjfizetési kötelezettség felmerült, és ezt a licencdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, úgy az ilyen licencdíj abból az Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy az állandó bázis van.

(6) Ha a licencdíjat fizető személy és a licencdíj hasznahúzója, vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn, és emiatt a licencdíj összege azon használathoz, joghoz vagy információhoz mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a licencdíjat fizető és a licencdíj hasznahúzója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodtak volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztható.

13. Cikk

Vagyoni érték elidegenítése

(1) A 6. Cikk (2) bekezdésében meghatározott ingatlan vagyon elidegenítéséből származó jövedelem vagy nyereség abban a Szerződő Államban adóztható, amelyben az ilyen vagyon van.

(2) Egy olyan társaságban fennálló részvény- vagy hasonló érdekeltségek elidegenítéséből származó jövedelem vagy nyereség, amelynek vagyona egészben vagy főként ingatlan vagyonból áll, abban a Szerződő Államban adóztható, amelyben a társaság vagyona vagy vagyonának fő része van.

(3) Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelyének üzleti vagyona, vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan jövedelmet vagy nyereséget, amely egy ilyen telephely (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő), vagy egy ilyen állandó bázis elidegenítéséből származik, a másik Államban adóztható.

(4) A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek, vagy az ilyen szállítási eszközök üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó jövedelem vagy nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás illetőséggel bír.

(5) Az (1), (2), (3) és (4) bekezdésekben nem említett vagyon elidegenítéséből származó jövedelem vagy nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő illetőséggel bír.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

(1) Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból vagy más önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható. Ez a jövedelem azonban a másik Szerződő Államban is megadóztatható a következő körülmények esetén:

a) ha a személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázissal rendelkezik (amely esetben a jövedelem csak annyiban adóztatható ebben a másik Szerződő Államban, amennyiben az ennek az állandó bázisnak tudható be); vagy

b) ha a személy a másik Szerződő Államban bármely naptári évben összesen 183 napot meghaladó időszakot vagy időszakokat tölt el; vagy

c) ha a személy a másik Szerződő Államban teljesített szolgálatáért járó térítést az ebben a másik Államban illetőséggel bíró személyektől kapja, és a térítés a naptári évben meghaladja ennek az Államnak a pénznemében az ötezer US dollárt (US \$ 5000), tekintet nélkül arra, hogy a személy ebben az Államban összesen 183 napnál rövidebb időszakot vagy időszakokat tölt el a kérdéses évben.

(2) A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, fogorvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

(1) A 16., 18., 19., 20. és 21. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával, a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, az ezért kapott térítés ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Tekintet nélkül az (1) bekezdés rendelkezéseire, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett Államban adóztatható, ha:

a) a kedvezményezett nem tartózkodik a másik Államban a vonatkozó naptári évben összesen 183 napot meghaladó időszakban vagy időszakokban; és

b) a térítést olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik Államban; és

c) a térítést nem a munkaadónak a másik Államban levő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

(3) Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű fedélzetén végzett nem önálló munkáért járó térítés ebben az Államban adóztatható.

16. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatói tiszteletdíj és hasonló fizetések, amelyeket a Szerződő Államok egyikében illetőséggel bíró személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló, de meghatározott testületének tagja, ebben a másik Államban adóztatható.

17. Cikk

Művészek és sportolók

(1) Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró előadóművész, mint színpadi, film-, rádiós vagy televíziós művész, vagy zeneművész, vagy sportoló élvez ilyen minőségében a másik Szerződő Államban kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségben, személyesen kifejtett tevékenységből származó jövedelmet nem az előadóművésznek vagy sportolónak magának, hanem más személynek kell betudni, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejtette, ha a személyt az előadóművész vagy sportoló közvetlenül vagy közvetve ellenőrzi.

(3) Tekintet nélkül az (1) és (2) bekezdések rendelkezéseire, az e Cikkben említett jövedelem mentesül az adó alól abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy a tevékenységet jelentős részben ezen Állam vagy a másik Állam közpénzeiből támogatják, vagy a tevékenységet a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás alapján gyakorolják.

18. Cikk

Nyugdíjak

(1) A 19. Cikk (2) bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával, a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek korábbi, nem önálló munkáért fizetnek, csak ebben az Államban adóztatható.

(2) Tekintet nélkül az (1) bekezdés rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam társadalombiztosítási rendszerének keretében teljesített nyugdíj- és más hasonló fizetés csak ebben az Államban adóztatható.

19. Cikk

Közszolgálat

(1) *a)* A nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet egy természetes személynek az ezen Államnak, vagy politikai egységnek, vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a térítés csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot abban az Államban teljesítették és a természetes személy abban az Államban illetőséggel bíró személy, aki:

(i) annak az Államnak az állampolgára, vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált abban az Államban illetőséggel bíró személlyé.

(2) *a)* A nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet közvetlenül vagy általa létesített alaptól egy természetes személynek az ezen Szerződő Államnak, vagy politikai egységnek, vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a nyugdíj csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a természetes személy abban az Államban illetőséggel bír, és annak az állampolgára.

(3) A 15., 16. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága által végzett üzleti tevékenységgel kapcsolatos szolgálatért járó térítésre és nyugdíjra.

(4) Ha a térítést az egyik Szerződő Állam fejlesztési segélyprogramja keretében fizetik egy kizárólag ezen Állam által támogatott alaptól a másik Szerződő Államba küldött szakember vagy önkéntes munkavállaló részére ennek a

másik Államnak a hozzájárulásával, ez a térítés úgy tekintendő, hogy azt az először említett Állam fizette, és csak ebben az Államban adóztatható.

20. Cikk

Tanárok

(1) Az a térítés, amelyet egy olyan egyetemi tanár vagy tanár kap munkájáért, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt, vagy most is az, és aki az először említett Szerződő Államban két évet meg nem haladó időszakra tartózkodik azzal a céllal, hogy felsőfokú tanulmányokat vagy kutatást folytasson, vagy egyetemen, főiskolán, iskolában vagy más oktatási intézményben tanítson, nem adóztatható meg ebben az Államban, feltéve, hogy ezt a térítést ezen az Államon kívüli forrásból kapja.

(2) Ez a Cikk nem alkalmazandó a kutatásból származó jövedelemre, ha az ilyen kutatást elsősorban bizonyos személy vagy személyek magánérdekeiből végzik.

21. Cikk

Tanulók és ipari, kereskedelmi tanulók

Az a természetes személy, aki az egyik Szerződő Államban illetőséggel bír közvetlenül a másik Szerződő Államban tett látogatása előtt, és aki a másik Államban ideiglenesen tartózkodik kizárólag:

a) mint ezen másik Államban levő elismert egyetem, főiskola, iskola vagy más hasonló elismert oktatási intézmény tanulója;

b) mint kereskedelmi vagy műszaki gyakornok; vagy

c) mint az egyik Állam Kormányától vagy valamely tudományos, oktatási, vallási vagy jótékonyági szervezettől vagy az egyik Állam Kormányától által bevezetett műszaki segélyprogramból származó, elsősorban tanulmány, kutatás vagy szakmai képzés célját szolgáló adomány, ellátmány vagy jutalom kedvezményezettje, mentes az adó alól ebben a másik Államban a következők után:

a) ellátása, nevelése, tanulmányai, kutatási vagy szakmai képzése céljára külföldről származó minden átutalás;

b) az ilyen adomány, ellátmány vagy jutalom összege;

és

c) kétezer US dollárnak (US \$ 2000) ezen másik Állam pénznemében kifejezett ellenértékét meg nem haladó térítés az ebben a másik Államban teljesített szolgálat tekintetében, feltéve, hogy a szolgálat tanulmányaival, kutatásaival vagy szakmai képzésével kapcsolatos, vagy ellátása céljára szükséges.

22. Cikk

Egyéb jövedelem

(1) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az Egyezmény előző Cikkeiben nem tárgyalt jövedelme, bárhol keletkezzen is, csak ebben az Államban adóztatható.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. Cikk (2) bekezdésében meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelemen kívüli jövedelemre, ha az ilyen jövedelemnek az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban akár egy ott levő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, akár egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amelyből a jövedelem származik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

IV. Fejezet

Kettős adóztatás elkerülése

23. Cikk

Kettős adóztatás elkerülése

(1) Magyarország esetében a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Amennyiben a Magyarországon illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely az Egyezmény rendelkezései szerint Máltán adóztatható, Magyarország a b) és c) pontokban foglalt rendelkezések fenntartásával ezt a jövedelmet mentesíti az adóztatás alól;

b) Amennyiben egy Magyarországon illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a 10. Cikk rendelkezései értelmében Máltán adóztatható, Magyarország le fogja vonni ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel a Máltán fizetett adónak. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított adónak azt a részét, amely a Máltáról élvezett ezen jövedelemre esik;

c) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint egy Magyarországon illetőséggel bíró személy által élvezett jövedelem mentes az adóztatás alól Magyarországon, Magyarország mindazonáltal ennek a személynek a többi jövedelmére történő adómegállapításnál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

(2) Málta esetében a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

Málta azon jogszabályi rendelkezéseinek fenntartásával, amelyek a külföldi adónak a máltai adóba való beszámítására vonatkoznak, ha az Egyezmény rendelkezései értelmében valamely máltai adóalapba beszámítják a Magyarországon levő forrásból származó jövedelmet, az ilyen jövedelem után fizetett magyar adó beszámítható az ezzel kapcsolatban fizetendő máltai adóba.

(3) Az adóba való beszámítás szempontjából a Magyarországon vagy Máltán fizetendő adó, ahogyan azt a szövegösszefüggés kívánja, úgy tekintendő, hogy az magában foglalja azt az adót, amely egyébként az egyik Szerződő Államban fizetendő, de amelyet ez az Állam, törvényes adórendelkezései értelmében, csökkentett vagy elengedett.

(4) Amennyiben az Egyezmény úgy rendelkezik, hogy az egyik Szerződő Államban keletkező jövedelem egészben vagy részben mentesítendő az adózás alól ebben az Államban, és a másik Szerződő Államban érvényben levő törvény szerint, ez a jövedelem adóköteles azon összeg tekintetében, amelyet ebbe a másik Államba átutaltak vagy amelyet ott megkaptak, és nem annak teljes összege tekintetében, úgy az először említett Államban engedélyezhető mentesség csak olyan mértékben alkalmazandó a jövedelemre, amilyen mértékben azt a másik Államba átutalták vagy ott megkapták.

V. Fejezet

Különleges rendelkezések

24. Cikk

Egyenlő elbánás

(1) Az egyik Szerződő Állam állampolgárai a másik Szerződő Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik Szerződő Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. Cikk rendelkezéseire, olyan személyekre is alkalmazandó, akik nem bírnak illetőséggel egyik Szerződő Államban sem.

(2) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban levő telephelyét nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni ebben a másik Államban, mint ennek a másik Államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait.

(3) Kivéve, ha a 9. Cikk (1) bekezdésének, a 11. Cikk (7) bekezdésének vagy a 12. Cikk (6) bekezdésének rendelkezései nyerne alkalmazást, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetett kamat, licenccij és más költség ugyanolyan feltételekkel levonható e vállalkozás

adóztatható nyereségének megállapításánál, mintha ezeket az először említett Államban illetőséggel bíró személy részére fizették volna.

(4) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az először említett Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az először említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

(5) Ennek a Cikknek a rendelkezései nem értelmezendők úgy, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró természetes személyeknek személyi állapot, családi terhek vagy más személyes körülmények alapján olyan egyéni levonásokat, adókedvezményeket és adómérsékléseket nyújtson, mint amilyeneket a saját területén illetőséggel bíró személyeknek nyújt.

(6) E Cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. Cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adókra alkalmazandók.

25. Cikk

Egyeztető eljárás

(1) Ha egy személy véleménye szerint az egyik Szerződő Állam vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ez a személy, ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai szerinti jogorvoslattól függetlenül előterjesztheti ügyét annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír, vagy, ha ügye a 24. Cikk (1) bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adózáshoz vezetett.

(2) Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja, és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, úgy törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen. Az így létrejött megállapodást alkalmazni kell, bármilyen határidőket írnak is elő a Szerződő Államok belső jogszabályai.

(3) A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésénél vagy alkalmazásánál felmerülő nehézségeket vagy kétségeket egymással egyetértésben eloszlassák. Tanácskozhatnak arról is, hogy miként lehet a kettős adóztatást elkerülni olyan esetekben, amelyeket az Egyezmény nem tartalmaz.

(4) A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással az előző bekezdések értelmében létrehozandó megállapodás elérése céljából.

Az MLI alábbi, VI. része alkalmazandó az Egyezményre:

AZ MLI VI: RÉSZE (VÁLASZTOTTBÍRÓSÁGI ELJÁRÁS)

Az MLI 19. cikke (Kötelező erejű választottbíróági eljárás)

1. Amennyiben:

a) a jelen Egyezmény 25 cikk 1. bekezdése alapján egy személy előterjesztette egy ügyet a szerződő joghatóság illetékes hatósága előtt az alapján, hogy az egyik vagy mindkét szerződő joghatóság intézkedései az adott személyre nézve olyan adóztatáshoz vezettek, amely nem felel meg a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény rendelkezéseinek (ahogy azt az Egyezmény módosíthatja); és

b) az illetékes hatóságok nem tudnak megállapodásra jutni az adott ügy megoldása tekintetében a jelen Egyezmény 25. cikke alapján két éven belül, amely - esettől függően - a 8. vagy 9. bekezdésben meghatározott kezdőnaptól indul (hacsak ezen időszak letelte előtt a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai nem egyeztek meg eltérő időszakban az adott ügygel kapcsolatban, és értesítették erről a megállapodásról az ügyet előterjesztő személyt),

az ügygel kapcsolatban felmerült minden megoldatlan kérdést, ha a személy írásban ezt kéri, választottbíróági eljárásnak kell alávetni a jelen részben leírt módon a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által a 10. bekezdés rendelkezései alapján egyeztetett szabályoknak vagy eljárásnak megfelelően..

2. Amennyiben egy illetékes hatóság felfüggesztette az 1. bekezdésben említett kölcsönös egyeztető eljárást egy vagy több azonos kérdésre vonatkozó, bíróság vagy közigazgatási bíróság előtt folyó ügy miatt, akkor az 1. bekezdés

b) albekezdésben meghatározott időszak szünetel, amíg a bíróság vagy a közigazgatási bíróság jogerős határozatot nem hoz, vagy amíg fel nem függesztik vagy vissza nem vonják az ügyet. Továbbá amennyiben az ügyet előterjesztő személy és az illetékes hatóság megegyeznek a kölcsönös egyeztető eljárás felfüggesztésében, az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak szünetel addig, amíg a felfüggesztésnek véget nem vetnek.

3. Amennyiben mindkét illetékes hatóság egyetért abban, hogy az ügy által közvetlenül érintett személy nem nyújtotta be időben a bármelyik illetékes hatóság által az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak kezdetét követően kért további lényeges információkat, akkor az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak azzal az idővel meghosszabbodik, amely megfelel az információ bekérésének napjával kezdődő és az információ rendelkezésre bocsátásának napjával végződő időszaknak.

4.a) A választottbíróság elé terjesztett kérdésekre vonatkozó választottbírósági döntést az 1. bekezdésben említett, az ügyre vonatkozó kölcsönös megállapodáson keresztül kell végrehajtani. A választottbírósági döntés végleges.

b) választottbírósági döntés az alábbi esetek kivételével a szerződő joghatóságokra nézve kötelező érvényű:

i) ha az ügy által közvetlenül érintett személy nem fogadja el a választottbírósági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodást. Ilyen esetben az ügy nem jogosult további megfontolásra az illetékes hatóságok részéről. Az ügyben hozott választottbírósági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodás nem tekinthető elfogadottnak az ügy által közvetlenül érintett személy által, amennyiben az ügy által közvetlenül érintett bármely személy a kölcsönös megállapodásról szóló értesítés részére történő elküldését követő 60 napon belül nem vonja vissza a választottbírósági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodásban megoldott összes kérdés bármilyen bíróság vagy közigazgatási bíróság általi megfontolásra irányuló kérelmét, illetve nem szünteti meg más módon az ilyen kérelemre vonatkozó, folyamatban lévő összes bírósági és közigazgatási eljárást a kölcsönös megállapodásnak megfelelő módon.

ii) ha az egyik szerződő joghatóság bíróságának jogerős határozata alapján érvénytelen a választottbírósági döntés. Ilyen esetben a választottbírósági eljárásra irányuló 1. bekezdés szerinti kérelem nem tekintendő benyújtottnak, és a választottbírósági eljárás nem tekintendő lefolytatottnak (kivéve a 21. cikk [A választottbírósági eljárásokkal kapcsolatos titoktartás] és a 25. cikk [A választottbírósági eljárások költségei] alkalmazásában). Ilyen esetben a választottbírósági eljárásra irányuló új kérelmet lehet benyújtani, hacsak az illetékes hatóságok meg nem egyeznek abban, hogy ilyen új kérelemnek nincs helye.

iii) ha az ügy által közvetlenül érintett személy a választottbírósági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodásban rendezett kérdésekkel kapcsolatban bármilyen bíróság vagy közigazgatási bíróság előtt peres eljárást folytat.

5. Az az illetékes hatóság, amely az 1. bekezdés a) albekezdésében leírt módon megkapta a kölcsönös egyeztető eljárás megindítására irányuló kérelmet, a kérelem beérkezését követő két naptári hónapon belül:

a) értesítést küld az ügyet elterjesztő személynek arról, hogy megkapta a kérelmet; és

b) értesítést küld a kérésről a másik szerződő joghatóság illetékes hatóságának a kérelem másolatával együtt.

6. Az illetékes hatóság a kölcsönös egyeztető eljárásra irányuló kérelem (vagy a másik szerződő joghatóság illetékes hatósága által küldött másolata) beérkezését követő három naptári hónapon belül vagy:

a) értesíti az ügyet előterjesztő személyt és a másik illetékes hatóságot arról, hogy megkapta az ügy érdemi megfontolásához szükséges információkat; vagy

b) ebből a célból további információkat kér az adott személytől.

7. Amennyiben a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően egyik vagy mindkét illetékes hatóság az ügy érdemi megfontolásához szükséges további információkat kért attól személytől, aki előterjesztette az ügyet, a további információt kérő illetékes hatóság az adott személy által elküldött további információk megérkezését követő három naptári hónapon belül értesíti az adott személyt és a másik illetékes hatóságot arról, hogy vagy:

a) megkapta a kért információkat; vagy

b) továbbra is hiányzik a kért információk egy része.

8. Amennyiben egyik illetékes hatóság sem kért további információkat a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően, az 1. bekezdésben említett kezdődatum a következő időpontok közül a korábbi:

a) az az időpont, amelyen mindkét illetékes hatóság értesítette az ügyet előterjesztő személyt a 6. bekezdés a) albekezdésének megfelelően; és

b) az az időpont, amely a másik szerződő joghatóság illetékes hatósága részére szóló, az 5. bekezdés b) albekezdés szerinti értesítést három naptári hónappal követi.

9. Amennyiben további információk bekérésére került sor a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően, az 1. bekezdésben említett kezdődatum a következő időpontok közül a korábbi:

a) az későbbi időpont, amelyen a további információkat kérő illetékes hatóság értesítette az ügyet előadó személyt és a másik illetékes hatóságot a 7. bekezdés a) albekezdésének megfelelően; és

b) az az időpont, amely három naptári hónappal követi azt a napot, amikor mindkét illetékes hatóság megkapta az ügyet előterjesztő személytől a mindkét illetékes hatóság által kért összes információt.

Ha azonban egyik vagy mindkét illetékes hatóság a 7. bekezdés b) albekezdésében említett értesítést küld, akkor ezt az értesítést további információra irányuló kérésnek kell tekinteni a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően.

10. A szerződő joghatóságok illetékes hatóságai kölcsönös megállapodás útján (a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény kölcsönös egyeztető eljárásáról szóló cikkének megfelelően) rendezik az ebben a részben szereplő rendelkezések alkalmazásának módját, beleértve azt a minimális információt is, amely az egyes illetékes hatóságok számára szükséges az ügy érdemi megfontolásához. Az ilyen megállapodás megkötésére az előtt az időpont előtt kerül sor, amelyen egy ügy megoldatlan kérdéseit legkorábban választottbíróóság elé lehet terjeszteni, és a megállapodást ezt követően időről időre módosítani lehet.

12. Tekintet nélkül a jelen Egyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire:

a) nem lehet választottbíróóság elé terjeszteni az egyébiránt a jelen Egyezményben meghatározott választottbíróósági eljárás hatálya alá tartozó, kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdést, ha bármelyik szerződő joghatóság bírósága vagy közigazgatási bírósága korábban már döntést hozott ebben a kérdésben;

b) ha bármikor - a választottbíróósági eljárásra irányuló kérelem benyújtása után és az előtt, hogy a választottbírói testület közölte volna a döntését a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival - döntés születik egyik szerződő joghatóság bírósága vagy közigazgatási bírósága részéről a kérdést illetően, akkor a választottbíróósági eljárás megszűnik.

Az MLI 20. cikke (A választottbírók kinevezése)

1. Amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai eltérő szabályokban nem állapodnak meg, jelen rész tekintetében a 2-4. bekezdéseket kell alkalmazni.

2. A választottbírói testület tagjainak kinevezésére a következő szabályok vonatkoznak:

a) A választottbírói testület három, nemzetközi adóügyekben szakértelemmel vagy tapasztalattal rendelkező egyéni tagból áll.

b) A választottbíróósági eljárásra irányuló, a 19. cikk (Kötelező erejű választottbíróósági eljárás) 1. bekezdésének megfelelő kérelem időpontjától számított 60 napon belül mindkét illetékes hatóság kinevez egy testületi tagot. Az ekképpen kinevezett két testületi tag a kinevezések időpontja közül a későbbitől számított 60 napon belül kinevez egy harmadik tagot, aki a választottbírói testület elnöki tisztségét látja el. Az elnök nem lehet állampolgára egyik szerződő joghatóságnak sem vagy azokban belföldi illetőséggel bíró személy.

c) A választottbírói testületbe kinevezett minden egyes tagnak pártatlannak és a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaitól, adóhatóságaitól, pénzügyminisztériumaitól és az ügy által közvetlenül érintett összes személytől (és az ő tanácsadóiktól) függetlennek kell lennie a kinevezés elfogadásának időpontjában; az eljárás során fenn kell tartani pártatlanságát és függetlenségét; majd ezt követően ésszerű ideig tartózkodnia kell minden olyan magatartástól, amely sértené a választottbírók pártatlanságának és függetlenségének látszatát az eljárással kapcsolatban.

3. Amennyiben egy szerződő joghatóság illetékes hatósága nem nevez ki választottbírói testületi tagot a 2. bekezdésben vagy a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által elfogadott módon és határidőn belül, akkor az adott illetékes hatóság nevében a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Adópolitikai és Adóigazgatósági Központjának legmagasabb beosztású tisztviselője nevez ki egy tagot, aki egyik szerződő joghatóságnak sem állampolgára.

4. Amennyiben a választottbírói testület két eredeti tagja nem nevez ki elnököt a 2. bekezdésben vagy a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által elfogadott módon és határidőn belül, akkor a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Adópolitikai és Adóigazgatósági Központjának legmagasabb beosztású tisztviselője nevez ki elnököt, aki egyik szerződő joghatóságnak sem állampolgára.

Az MLI 21. cikke (A választottbíróóságok eljárásokkal kapcsolatos titoktartás)

1. Kizárólag a jelen rész és a vonatkozó, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény, valamint a szerződő joghatóságok információcserére, titoktartásra és adminisztratív segítségnyújtásra vonatkozó nemzeti jogszabályai rendelkezéseinek alkalmazásában a választottbírói testület tagjai, továbbá tagonként maximum három fő munkatárs (és a leendő választottbírók kizárólag a választottbírókra vonatkozó követelmények teljesítésére

irányuló képességük igazolásához szükséges mértékben) tekinthetők olyan személyeknek vagy hatóságoknak, akik számára információt lehet feltárni. A választottbírói testület vagy a leendő választottbírók által kapott információ, valamint a választottbírói testülettől az illetékes hatóságok által kapott információ a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény információcserével és adminisztratív segítségnyújtással kapcsolatos rendelkezéseinek megfelelően kicserélt információnak minősül.

2. A szerződő joghatóságok illetékes hatóságai gondoskodnak arról, hogy a választottbírói testület tagjai és munkatársaik a választottbírói eljárásban való közreműködésüket megelőzően írásbeli beleegyezésüket adják abba, hogy a választottbírói eljárással kapcsolatos bármely információt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény információcserével és adminisztratív segítségnyújtással kapcsolatos rendelkezéseiben leírt titoktartási és nyilvánosságra hozatal tilalmára vonatkozó kötelezettségeknek, valamint a szerződő joghatóságok vonatkozó jogszabályainak megfelelően kezelik.

Az MLI 22. cikke (Ügyek megoldása a választottbírói eljárás befejeződése előtt)

Jelen rész, valamint a vonatkozó, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó, az ügyek kölcsönös egyeztetés révén történő megoldását lehetővé tevő adóegyezmény rendelkezéseinek alkalmazásában, a kölcsönös egyeztető eljárás, valamint a választottbírói eljárás az ügy tekintetében megszűnik, ha a választottbírói eljárásra irányuló kérelem benyújtását követően és a választottbírói testület döntésének a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival történő közlését megelőzően bármikor:

a) a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai között kölcsönös megállapodás születik az ügy megoldásáról; vagy

b) az ügyet előadó személy visszavonja a választottbírói eljárásra vagy a kölcsönös egyeztető eljárásra irányuló kérelmét.

Az MLI 23. cikke (A választottbírói eljárás típusa)

(2. Alternatíva – Független vélemény)

2. Ha a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai közösen eltérő szabályokban nem állapodnak meg, a következő szabályokat kell alkalmazni a választottbírói eljárásra vonatkozóan:

a) Miután egy ügyet a választottbírói eljárás elé terjesztettek, a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai a választottbírói döntéshez szükséges minden információt indokolatlan késedelem nélkül az összes testületi tag rendelkezésére bocsátanak. Amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai másként nem egyeznek meg, nem lehet a döntés céljából figyelembe venni semmilyen olyan információt, amely nem volt mindkét illetékes hatóság számára elérhető azelőtt, hogy mindkét hatóság megkapta volna a választottbírói eljárásra irányuló kérelmet.

b) A választottbírói testület a választottbírói eljárás elé terjesztett kérdésekben a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezéseinek és figyelemmel ezekre a rendelkezésekre, a szerződő joghatóság nemzeti jogszabályaiban lévő rendelkezésekre megfelelően dönt. A testületi tagok minden más olyan forrást figyelembe vesznek, amelyet a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai esetlegesen kölcsönös megállapodás útján egyértelműen megjelölnek.

c) A választottbírói döntést írásban kell közölni a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival. A döntés megjelöli az alapul szolgáló jogforrásokat, valamint a döntéshez vezető indokolást. A választottbírói döntés elfogadására a testületi tagok egyszerű többségével kerül sor. A választottbírói döntésnek nincs precedensértéke.

5. A választottbírói eljárások kezdete előtt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben részes szerződő joghatóságok illetékes hatóságai gondoskodnak arról, hogy az ügyet előadó minden személy és a tanácsadók írásban beleegyezzenek abba, hogy más személy előtt nem tárják fel a választottbírói eljárás során az illetékes hatóságoktól vagy a választottbírói testülettől kapott információkat. A jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben foglaltak szerinti kölcsönös egyeztető eljárás, valamint az ebben a részben foglaltak szerinti választottbírói eljárás az ügyre vonatkozóan megszűnik, amennyiben az ügyet előadó személy vagy ezen személy tanácsadói a választottbírói eljárásra vonatkozó kérelmet követően és a választottbírói testület döntésének a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival történő közlését megelőzően bármikor súlyosan megsértik ezt a megállapodást.

Az MLI 24. cikke (Eltérő megoldásról szóló megállapodás)

2. Tekintet nélkül a 19. cikk (Kötelező erejű választottbírói eljárás) 4. bekezdésére, az ezen rész alapján meghozott választottbírói döntés nem kötelező erejű a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben részes szerződő joghatóságokra, és nem kell végrehajtani, amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai a részükre megküldött választottbírói döntés megérkezésétől számított három naptári hónapon belül az összes megoldatlan kérdés eltérő megoldásában megállapodnak.

Az MLI 25. cikke (A választottbírói eljárások költségei)

Jelen rész szerinti választottbírói eljárás során a választottbírói testület tagjainak díjait és kiadásait, valamint a választottbírói eljárások kapcsán a szerződő joghatóságok részéről felmerült bármilyen költséget a szerződő joghatóságok állják a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai között létrejött kölcsönös megállapodásban rendezett módon. Ilyen megállapodás hiányában az egyes szerződő joghatóságok a saját és az általuk kinevezett testületi tag költségeit viselik. A választottbírói testület elnökének költségeit, valamint a választottbírói eljárás lefolytatásával járó egyéb költségeket egyenlő mértékben állják a szerződő joghatóságok.

Az MLI 26. cikke (Összeegyeztethetőség)

2. A kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő semmilyen megoldatlan kérdés - amely egyébiránt a jelen részben meghatározott választottbírói eljárás hatálya alá tartozik - nem terjeszhető választottbírói eljárás elé, ha a kérdés olyan ügghöz kapcsolódik, amellyel kapcsolatban választottbírói testület vagy hasonló szerv korábban felállításra került egy olyan két- vagy többoldalú egyezménynek megfelelően, amely a kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdések kötelező erejű választottbírói eljárását lehetővé teszi.

3. A kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő semmilyen megoldatlan kérdés - amely egyébiránt a jelen részben meghatározott választottbírói eljárás hatálya alá tartozik - nem terjeszhető választottbírói eljárás elé, ha a kérdés olyan ügghöz kapcsolódik, amellyel kapcsolatban választottbírói testület vagy hasonló szerv korábban felállításra került egy olyan két- vagy többoldalú egyezménynek megfelelően, amely a kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdések kötelező erejű választottbírói eljárását lehetővé teszi.

Az MLI 28. cikkének 2. bekezdésének a) albekezdése (Fenntartások)

Az Egyezmény 28. Cikkének 2. bekezdése alapján Magyarország a következő fenntartásokat teszi a VI. Rész rendelkezései szerint választottbírói eljárás elé terjeszhető ügyek körére tekintettel.

1. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló, módosított Egyezmény (90/436/EEC) vagy bármely későbbi, ezen szabályokat helyettesítő, módosító vagy felülíró szabályozás alkalmazásának hatálya alá tartozik.
2. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely az európai uniós adóügyi vitarendezési mechanizmusokról szóló 2017/1852 (EU) TANÁCSI IRÁNYELV (2017. október 10.) vagy bármely későbbi, ezen szabályokat helyettesítő, módosító vagy felülíró szabályozás alkalmazásának hatálya alá tartozik.
3. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól - eseti alapon vizsgálva - kizárjon bármely ügyet, amelyben a megállapított jövedelemmel vagy vagyonnal összefüggésben adócsalás, szándékos mulasztás vagy vétkes gondatlanság okán büntetés került kiszabásra Magyarországnak az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény 41/J. § (12) bekezdésében foglalt belső szabályainak megfelelően. Bármely későbbi rendelkezés, amely helyettesíti, módosítja vagy felülírja ezeket a rendelkezéseket, szintén jelen fenntartás alá értendő. Magyarországnak értesítenie kell a Letéteményest bármely ilyen későbbi rendelkezésről.
4. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely tekintetében mindkét szerződő joghatóság illetékes hatósága egyetért, hogy nem alkalmas választottbírói eljárásra. Az ilyen egyetértést azon dátum előtt kell elérni, mielőtt a választottbírói eljárás egyébként megkezdődne, és az ügyet előterjesztő személy részére közölni kell.
5. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely olyan vitás kérdéshez kapcsolódik, amely 2018. január 1-je előtt kezdődött adóévben megszerzett jövedelemhez vagy vagyonhoz kapcsolódik.

Az Egyezmény 28. Cikkének 2. bekezdése alapján Málta a következő fenntartásokat teszi a VI. Rész rendelkezései szerint választottbírói eljárás elé terjeszhető ügyek körére tekintettel.

Ha a másik Szerződő Államnak a 28. cikk 2. bekezdésének a) pontja értelmében tett, a Érintett Egyezményekre vonatkozó fenntartása kizárólag a saját nemzeti jogára vonatkozik (beleértve a jogszabályi rendelkezéseket, az ítélkezési gyakorlatot, a bírói doktrínákat és a szankciókat), Málta fenntartja a jogot, hogy kizárja a VI. rész hatálya alól azokat az eseteket, amelyek kikerülnének a VI. rész hatálya alól, ha a másik Szerződő Állam fenntartását Málta belső jogának bármely hasonló rendelkezésére vagy bármely későbbi olyan rendelkezésre hivatkozva fogalmazták volna meg, amelyek ezeket a rendelkezéseket felváltják, módosítják vagy frissítik. Málta illetékes hatósága konzultál a másik Szerződő Állam illetékes

hatóságával annak érdekében, hogy meghatározza azon létező hasonló rendelkezéseket, amelyek amelyek Málta nemzeti jogában szerepelnek a 19. cikk 10. bekezdése szerint megkötött megállapodás alapján.

26. Cikk

Tájékoztatáscsere

(1) A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni az Egyezmény rendelkezései vagy a Szerződő Államoknak az Egyezmény által érintett adókra vonatkozó belső jogszabályai végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat, amennyiben az általuk előirányzott adóztatás nem ellentétes az Egyezmennyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Államnak a kapott tájékoztatást titokban kell tartania, ugyanúgy, mint az ennek az Államnak a belső jogszabályai alapján kapott tájékoztatásokat, és csak olyan személyeknek vagy hatóságoknak (beleértve a bíróságokat és az államigazgatási szerveket) lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek az Egyezmény alá eső adók kivetésével vagy beszedésével, ezen adók érvényesítésével vagy az azokra vonatkozó perléssel, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslatra vonatkozó határozatokkal foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban a tájékoztatást nyilvánosságra hozhatják.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései semmi esetre sem értelmezhetők úgy, mintha azok az egyik Szerződő Államot köteleznék:

- a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályaitól és államigazgatási gyakorlatától eltérnek;
- b) olyan tájékoztatás nyújtására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályai szerint vagy rendes államigazgatási gyakorlatában nem szerezhető be;
- c) olyan tájékoztatás nyújtására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy üzleti eljárást tárna fel, vagy amelynek a nyilvánosságra hozatala ellentmondana a közrendnek (ordre public).

27. Cikk

Diplomáciai és konzuli tisztségviselők

Az Egyezmény nem érinti a diplomáciai vagy konzuli tisztségviselők adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai vagy külön megállapodások rendelkezései alapján őket megilletik.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

AZ MLI 7. CIKKE – A NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSSEL VALÓ VISSZAÉLÉSEK MEGAKADÁLYOZÁSA (fő célt teszt rendelkezések)

Tekintet nélkül a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményekben meghatározott kedvezmény nem biztosítható olyan jövedelemelemek esetében, amelyekről - az eset összes tényének és körülményének figyelembe vételével - megalapozottan megállapítható, hogy az adott kedvezményben való részesülés volt az egyik fő célja valamely olyan megállapodásnak vagy ügyletnek, amely közvetlenül vagy közvetve e kedvezmény megadásához vezetett, kivéve, ha bizonyítják, hogy az adott kedvezmény megadása e körülmények között megfelelt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezései rendeltetésének és céljának.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 4. bekezdése alkalmazandó az MLI 7. cikk 1. bekezdésére:

Amennyiben a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény által biztosított valamely kedvezményt egy személynek megtagadják a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény (jelen Egyezmény általi esetleges módosítás eredményeként) olyan rendelkezései, amelyek teljesen vagy részben kizárják a jelen Egyezmény

hatálya alá tartozó adóegyezmény alapján egyébként járó kedvezményeket, amennyiben az adott kedvezményben való részesülés volt a fő vagy az egyik fő célja valamely megállapodásnak vagy ügyletnek, illetőleg az ezen megállapodással vagy ügylettel kapcsolatos bármely személynek, a szerződő joghatóság illetékes hatósága, amely egyébként e kedvezményt megadta volna, mindazonáltal akként köteles e személyt kezelni, mintha jogosult lenne e kedvezményre vagy másik kedvezményre valamely konkrét jövedelemem vonatkozásában, amennyiben az ilyen illetékes hatóság - az adott személy kérelmére és az eset összes releváns tényének és körülményének figyelembevétele alapján - azt állapítja meg, hogy e személynek megadták volna ezeket a kedvezményeket az ügylet vagy megállapodás hiányában. A szerződő joghatóság illetékes hatósága, amelyhez a másik szerződő joghatóságban belföldi illetőséggel bíró személy kérelemmel fordul, egyeztet e másik szerződő joghatóság illetékes hatóságával, mielőtt a kérelmet elutasítja.

VI. Fejezet

Záró rendelkezések

28. Cikk

Hatálybalépés

(1) A Szerződő Államok Kormányai értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

(2) Az Egyezmény az (1) bekezdésben említett értesítések kelte után harminc nappal lép hatályba és rendelkezései érvényesek lesznek:

a) Magyarországon:

(i) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jén vagy az után keletkezett jövedelemre,

(ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jén vagy az után kezdődő bármely adózási évre vethetők ki;

b) Máltán:

az Egyezmény hatálybalépésének évét követő második naptári év január 1-jén vagy az után kezdődő bármely adózási évre kivetett adók tekintetében.

29. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény addig marad hatályban, ameddig az egyik Szerződő Állam azt fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Állam felmondhatja diplomáciai úton úgy, hogy a felmondásról értesítést ad legalább hat hónappal bármely naptári év vége előtt, amely az Egyezmény hatálybalépésének keltétől számított öt éves időszak lejáta után kezdődik. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

a) Magyarországon:

(i) a forrásnál levont adók tekintetében az értesítés adásának évét követő naptári év január 1-jén vagy az után keletkezett jövedelemre, és

(ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az értesítés adásának évét követő naptári év január 1-jén vagy az után kezdődő bármely adózási évre vethetők ki;

b) Máltán:

az értesítés adásának évét követő második naptári év január 1-jén vagy az után kezdődő bármely adózási évre kivetett adók tekintetében.

Ennek hitelül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két eredeti példányban, Budapesten, 1991. augusztus 6. napján, angol nyelven.

JEGYZŐKÖNYV

A Magyar Köztársaság Kormánya és Málta Kormánya között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelemadók területén a mai napon megkötött Egyezmény aláírásával egyide

jűleg alulírottak megállapodtak a következő rendelkezésekben, amelyek az Egyezmény szerves részét képezik:

1. A 2. Cikk (3) bekezdését illetően, a Jövedelemadó Törvény 31. szakaszának (11) alszakasza (123. Fejezet) úgy rendelkezik, hogy a máltai kőolajtermelésben érdekelt bármely személy adóztatható jövedelmére kivethető adó ötven cent mértékű lehet a személy ebből származó, adóztatható jövedelmének minden fontja után. A Máltán érvényes törvények szerint a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények hatálya nem terjed ki az olyan nyereségek után fizetett vagy fizetendő adó alkalmazására, amelyek a Törvény 31. szaka

szának (11) alszakasza által előírányzott mértékben adóztathatók.

2. Az 5. Cikket illetően megállapítást nyert, hogy az „üzleti székhely” kifejezés magában foglalja a termelési helyet is.

3. A 7. Cikket illetően, ha az építési terület, szerelési vagy berendezési munkálatok telephelyet képeznek, csak azok a nyereségek tudhatók be ennek a telephelynek, amelyek az

építési terület tevékenységéből, a szerelési vagy berendezési munkálatokkal kapcsolatos tevékenységből származnak.

A telephelynek nem tudható be nyereség javak, áruk, gépek vagy berendezések szállítása miatt, tekintet nélkül arra, hogy a szállítást a vállalkozó vagy egy harmadik személy végezte.

4. A 8. Cikket illetően, hajóknak, légi járműveknek vagy közúti szállító járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetése magában foglalja a nemzetközi szállító vállalkozások ügynökségeinek tevékenységét és e vállalkozások más kiegészítő tevékenységét, nevezetesen a város és a repülőtér közötti autóbusz-szállítást, amennyiben a fent emlí

tett tevékenységek szorosan kapcsolódnak a nemzetközi szállításhoz.

5. A 10. Cikk (2) b) bekezdését illetően, megállapítást nyert, hogy ha a Máltán jelenleg alkalmazott beszámítási módszer megváltozik, a Szerződő Államok illetékes hatóságai tanácskozni fognak egymással abból a célból, hogy megállapodjanak az osztalékok adóztatásáról, tekintettel a kettős adóztatás elkerülésére.

Ennek hitelül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak a jegyzőkönyvet aláírták.

Készült két eredeti példányban, Budapesten, 1991. augusztus 6. napján, angol nyelven.